

Motion till riksdagen 2005/06:T515

av **Per-Olof Svensson m.fl. (s)**

Arbetspendling över länsgränser

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförts om att stimulera länstrafikbolagen att möjliggöra arbetspendling över länsgränser till rimliga kostnader.

Motivering

Det är allt vanligare att arbetstagare dagpendlar till och från sina arbetsplatser allt längre sträckor. Illustrativa exempel finns i och runt Mälardalen där snabbgående regional- och fjärrtåg möjliggör för tiotusenden att arbetspendla till och från Stockholm med bostadsorter som Eskilstuna, Strängnäs, Köping eller Västerås som bas. Länstrafiken i Stockholm, Södermanland och Västmanland har uppenbart lyckats att både komma överens och organisera turtrafiken på ett lyckosamt sätt både tidsmässigt och kostnadsmässigt.

Däremot gäller helt andra och sämre villkor för pendlare till och från Uppland. För Gävleborgs del har lokaltrafiken lyckats organisera rimliga pendlingsvillkor för dagpendlare från norra Hälsingland till Sundsvall medan det omvända inte gäller. Pendlare från Gävleområdet söderöver till norra Uppland, Uppsala och Stockholm har sämre villkor, vilket anses bero på svårigheterna att komma överens med lokaltrafiken i Uppland.

Många län har liknande bekymmer. Värst drabbar det dem som bor nära en större inpendlingsort men är bosatta på fel sida länsgränsen.

De här flaskhalsproblemen måste lösas om våra arbetsmarknadsområden skall kunna bli större och fler skall kunna pendla. I princip kan inte detta problem vara mer svårlöst än att skolelever kan söka utbildning till skolor utanför hemkommunen eller att en vårdgaranti ger en patient rätt till vård varhelst inom landets gränser.

Man kan tänka sig att en del av det kommunala inkomst- och kostnadsutjämningssystemet, där kollektivtrafik på regional och lokal nivå ingår, används för att jämma ut intäkter och kostnader mellan olika länstrafikbolag. Man kan vidare tänka sig att Rikstrafiken, som har ansvar för att upphandla

Fel! Okänt namn på

den nationella kollektivtrafiken, ges ett vidare uppdrag, nämligen att vara förhandlingsinstitut mellan länstrafikbolagen och kanske till och med ges en lagstadgad rätt att ytterst fastställa ”gränsövergångstaxan”.

Oavsett hur problemet löses så är det av största vikt att de blir lösta. Större arbetsmarknadsregioner är ett måste för att upprätthålla sysselsättning och livskraft i glesare bygder.

Stockholm den 27 september 2005

Per-Olof Svensson (s)

Åsa Lindestam (s)

Sinikka Bohlin (s)

Raimo Pärssinen (s)

Yoomi Renström (s)